

Oftalmología en tiempo de crisis / *Oftalmologia en temps de crisi*

T. Salvador i Playà

Cap del Servei
d'Oftalmologia
Hospital Universitari
Mútua de Terrassa
Terrassa. Barcelona

Escribo esta editorial la semana en que ocurren dos hechos que reflejan los tiempos en que estamos viviendo y los cambios que viviremos: una huelga general y la presentación de unos presupuestos generales del estado para 2011 con una reducción del gasto público como nunca antes se había producido.

Tranquilos, no pretendo hacer ningún análisis partidario político en este órgano de expresión de nuestras sociedades científicas, sólo quiero destacar que la crisis económica afecta y afectará todavía más en el futuro nuestra actividad asistencial, docente e investigadora.

Llueve sobre mojado, nuestra profesión de médicos especialistas en oftalmología comparte con el resto de especialidades la histórica depreciación de consideración social y de retribución económica en su actividad de asistencia pública, de la primera no tenemos datos objetivos para compararnos con el resto de países de la UE pero de la segunda las diferencias son abrumadoras y en negativo, no sólo somos los médicos de la UE que cobramos menos sino que se nos rebaja el sueldo y se anuncian claras reducciones de recursos sin que haya reducción de prestaciones ni ninguna medida para moderar el consumo sanitario.

Esta crisis, no exclusivamente económica, está directamente relacionada con varias burbujas, especulativa, inmobiliaria... La sanidad tiene su propia burbuja en forma de unas prestaciones universales el coste de las cuales crece de manera imparable. ¿Reventará esta burbuja con el freno del gasto público?

¿Tiene la oftalmología también su propia burbuja? En la sanidad pública, las políticas de integración de especialistas y de listas de espera con tiempo de resolución garantizado han llevado a un gran crecimiento de los servicios de oftalmología, especialmente en lo que se refiere a la cirugía de cataratas, creando unas expectativas laborales y remuneradoras que ahora se han parado súbitamente. ¿Ha reventado esta burbuja? En la sanidad privada, la oftalmología ha experimentado un boom sobre todo a remolque de la cirugía

Escrib aquesta editorial la setmana en què s'esdevenen dos fets que reflecteixen els temps que estem vivint i els canvis que viurem: una vaga general i la presentació d'uns pressupostos generals de l'estat pel 2011 amb una reducció de la despesa pública com mai abans s'havia produït.

Tranquils, no pretenc fer cap anàlisi partidari polític en aquest òrgan d'expressió de les nostres societats científiques, només vull fer notar que la crisi econòmica afecta i afectarà encara més en el futur la nostra activitat assistencial, docent i investigadora.

Plou sobre mullat, la nostra professió de metges especialistes en oftalmologia comparteix amb la resta d'especialitats la històrica depreciació de consideració social i de retribució econòmica en la seva activitat d'assistència pública, de la primera no en tenim dades objectives per comparar-nos amb la resta de països de la UE però de la segona les diferències són aclaparadores i en negatiu, no només som els metges de la UE que cobrem menys sinó que se'ns rebaixa el sou i s'anuncien clares reduccions de recursos sense que hi hagi reducció de prestacions ni cap mesura per moderar el consum sanitari.

Aquesta crisi, no exclusivament econòmica, està directament relacionada amb diverses bombolles, especulativa, immobiliària... La sanitat té la seva pròpia bombolla en forma d'unes prestacions universals el cost de les quals creix de manera imparable. Petarà aquesta bombolla amb el fre de la despesa pública?

Té l'oftalmologia també la seva pròpia bombolla? En la sanitat pública, les polítiques d'integració d'especialistes i de llistes d'espera amb temps de resolució garantit han portat a un gran creixement dels serveis d'oftalmologia, especialment pel que fa a la cirurgia de cataractes, creant unes expectatives laborals i remuneradores que ara s'han parat sobtadament. Ha petat aquesta bombolla? En la sanitat privada, l'oftalmologia ha experimentat un boom sobretot a

Correspondencia:
Toni Salvador i Playà
Cap del Servei d'Oftalmologia
Hospital Universitari Mútua
de Terrassa
E-mail: asalvador@
mutuaterrassa.es

refractiva, ¿otra burbuja? ¿O la probable contracción de las prestaciones públicas será una oportunidad para el sector privado?

Otro aspecto es el gran crecimiento de formación de nuevos especialistas. Parece que la planificación de las necesidades no ha sido demasiado acertada, pero si el gobierno (o gobiernos a nivel mundial) no han sido capaces de preveer la crisis, no podemos pedir a los planificadores una mejor previsión de futuro. El hecho es que se ha iniciado ya la disminución de MIR de oftalmología y la cuestión es si el mercado laboral local podrá absorber las actuales generaciones de oftalmólogos en formación o éstos tendrán que contemplar como mercado laboral la UE o más allá.

Para terminar, ¿cuál es el papel que toca a las asociaciones científicas como las nuestras en esta crisis? Quizás que nos lo vayamos planteando ya que lo que es seguro es que ya nada volverá a ser como antes y todos tendremos que trabajar conjuntamente para adaptarnos mejor a los nuevos escenarios para las necesidades de nuestra sociedad.

remolc de la cirurgia refractiva, una altra bombolla? o la probable contracció de les prestacions públiques serà una oportunitat pel sector privat?

Un altre aspecte és el gran creixement de formació de nous especialistes. Sembla que la planificació de les necessitats no ha estat massa encertada, però si el govern (o governs a nivell mundial) no han estat capaços de preveure la crisi, poc que podem demanar als planificadors una millor previsió de futur. El fet és que s'ha iniciat ja la disminució de MIR d'oftalmologia i la qüestió és si el mercat laboral local podrà absorbir les actuals generacions d'oftalmòlegs en formació o aquests hauran de contemplar com a mercat laboral la UE o més enllà.

Per acabar, quin és el paper que toca a les associacions científiques com les nostres en aquesta crisi? Potser que ens ho anem plantejant ja que el que és segur és que ja res tornarà a ser com abans i tots haurem de treballar conjuntament per adaptar-nos millor als nous escenaris per les necessitats de la nostra societat.